Ի ՏԱՐԱՀԽԱՐՀԻԿ ՄԱՀ ՎԵՀԱՓԱՌ ԻՀԽԱՆԻ

ՅԱԿՈԲԱՅ ԶԼԼՊԻՈՅ ՏԻՒՉ

ԵՂԵՐԵՐԳՈՒԹԻՒՆ

Տեսէ՞ք արդեօք ըզդիւցազնիս ասպընջական վեհ ոգին,
Որ գաղթական եւ մեր յափանց լաւագունին 'ի խընդիր,
Եւ ուղեկցացըն գրաւական թողեալ անդէն զիւր մարմին,
Ընժոյժ ոգւով թըռեաւ յերթեր, անտի դիտել զայս երկիր։
Ըզհիւրդ 'ի քէն, Իտալիա, 'ի քէն ուժգին պահանջեմ.
Օ՜ազգ մեր ողջոյն որք կացուցեր 'ի հանճարոյն գերունակ.
Դարձիր հայեաց, թէ ոչ գելուն և քո աղիքդ ո՛ դըժխեմ.
Սա չէր դայեակ լոկ իմաստից, այլ շուք ազգիս և պըսակ։
Եւ դու ո՛վ մահ անագորոյն, զիա՛րդ ծածուկ ուղեկից
Դու քայլ առ քայլ գնացեալ ըզհետ կացեր առ դուրս դարպասին՝.
Ընտի սլացեալ դարանեցար թափել ըզթոյն քոյ ըզձից,
Կըտրեալ ըզթել յաւէժ կենաց, ո՛հ, այն անմահ Ա՝ եհազին։
Ընիծեալ մարդ որ ոչ այսօր լացցէ, ոգեր Ա՝արգարէն.
Ըզդոյն գոգցես նոյն իսկ բնութիւն օրինադրէ համազգեաց,
Ոչ արտասուաց, այլ զարմանաց մեզ ողբս առնուլ համօրէն,
Միոյն մահուամբ իբր արամեան տունս 'ի շըքոյն պակասեաց։
Հասարակաց ճըգներ բարւոյ վեհանձն Ոգին հանապազ.
Ի փորձ սիրոյն ճոխք և անկածք վայելէին անխըտիր.
Սա միայնակ զայսքան կեցեալ ամս 'ի յերկրի անքամբաս.
Շ՞ատ դարք 'ի սա, ո՛հ, ողբասցեն զանգիւտ հանճարն երկնաձիր։
Համատարած արփւոյն 'ի տիպ գըգուեր թեւօքն հայրաբար,
Տեսիլ գիմաց խեռից պատկառ և պարկեշտից քաջալեր,
Վրպիտ աչացն՝ ոչ սաստ յօնիցն երբեք դառնայր վայրապար,
Հուժկու ձեռամբ զընդդիմակաց զալիս բաղդին թաւալեր։
Բայդքան բարեացդ երկիր փոխան երեքկանգնեան քեզ շիրիմ
Եհատ սահման, հողն որ սընոյց նոյն և ըզքեզ ամփոփէ։
Ընդ արշալոյս կենացդ ընդ քեզ պայքարեր բաղդն ոխերիմ.
Ընդքեզ, ո՛վ Ա՝ եհդ, ըզքեզ ողբամք արև ցորչափ ծագեսցէ։
Դու զտուն նախնեացդ որ խարխալեր չար յարկածից հիմնովին
Յերկինս 'ի վեր 'ի հիացումն ուղղեալ շըքեղ կանգնեցեր.
Դոյին ճըգանցդ են արգասիք անդորրութիւն մեր ազգին,
Դո յիշատակ ոչ մոռասցի դրոշմեալ անջինջ 'ի սիրտ մեր։
Դան ըզԼՍորնոյ ծերն ողբասցուք, մերոց աւա՜ղ զբրկանաց.
Ո՞ւր վերջացան իղձք և խորհուրդք, անյագ սրտից ըսփոփանք.
Մինչ յուսայաք 'ի խրախ դարձին զերգըս պարել հըրճուանաց,
Ահա փոխան երկինք երկիր մեզ ողբակցին 'ի մեր վտանգ։
Դժնեայ արկածք որչափ քամեն 'ի մեր աչաց արտասուք,
Ցորչափ երկիր երկնէ չարիս որդւոց մարդկան և երկին,
Լուսիրական Շ՞իրմիդ լիցի քոց յորդեկաց յաւէժ սուգ,
Կաթիլք յամպոց լացցեն ըզքեզ՝ աստեղք մինչև թօթափին։

Հ. Մ. Ա. (Երգեալ 'ի Բիւզանդիոն 'ի 8 օգոստ։)

1 Վանացն, ուր եհաս յ13 (1) յունիսի. մեկնեցաւ 'ի Պատաւիոն 'ի 1 յուլիսի (19 յունիսի), և անտի յետ աւուրց յԱպանոյ. իսկ 'ի 16 (4) յուլիսի ուղևորեալ 'ի Վիշենցա վախճանեցաւ անդ 'ի նմին երեկոյի։